

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals.; Cuba, Puerto-Rico, 16 rals.; Estranger, 18 rals.

ECOS

Ha marxat. ¡Que 'ls ayres de la terra madrilenya l'hi tornin l'humor que aquí, rodejat sempre d'en Turull y de 'n Valentí, hauria acabat de perdre!

¡La companyia d' en Turull! Si, no 'n duplin: la companyia d' en Turull fins es capàs de fer tornar tonto a n' en Romero Robledo.

Barcelona, aquest Navalcarnero català, no olvidarà may la vinguda de aquest personatge, y de segur qu' ell encare olvidarà menos la rebuda de Barcelona.

Visitava l' embalat de la plassa de la Pau, per primera vegada, y un senyor de la Junta, vá dirigi-li la paraula, recordantli que per més que la majoria de Barcelona no opinés com ell, sobre tot en la famosa qüestió del gas, la nostra capital era molt hospitalaria.

Lo discurs vá ser en castellá; pero aquí hasta quan ho fém en castellá, parlém clá y catalá.

Al recorre las dependencias de cala ciutat, dos concejals de la minoria s' estavan a la oficina estudiant un expedient. Un d' aquests concejals era 'l Sr. Escuder.

Tot de un plegat s' obra la mànpara, y precedit de l' arcaldey seguit de una llarga comitiva, entra 'l gefe dels húsars.

Lo Sr. Durán, sense que ningú l' hi demanés fé la presentació dels dos concejals: lo Sr. Escuder per complimentarlo diu a n' en Romero que ja 'l coneixia, y anyadeix:

—Si, yo fui diputado a Cortes, cuando era Vd. ministro de III D. Amadeo!!!

Lo dit: clá y catalá: es la costum de la terra.

A Sans una sessió borrascosa en lo seno del Ajuntament. Cinch concejals contra quatre acordan obsequiarlo; aixó sí, acudint a las caixas del Ajuntament.

De manera que a Sans l' Ajuntament vá tenir la idea de atiparse y atiparlo a la salut del poble.

Naturalment: aixó vá produhir un entusiasme general: los contribuyents se fregavan las mans de alegría, sobre tot al veure que no hi ha un quarto per desviar la riera del carrer de Orient, que 'ls dias de pluja forta, amensassa las vidas dels vehins, y 'n sobran per destapar ampollas de Champagne.

Y aixó que l' arcalde 's diu Escoté ó Escote, nom que traduhit al llenguatge vulgar y aplicat als farroris, vol dir: «San Bruno, tanto por uno.»

Aquestas son las ventajas que reportan als pobles diputats per l' estil de 'n Sedó: aquell home que en temps de la revolució volia salvar l' hisenda, y ningú 'n feya cas; y que are sembla que l' ha salvada..... sobre tot l' hisenda del municipi de Sans!

Una presentació:

En Sedó vá presentar a n' en Romero Robledo, al ex-correligionari nostre, Joan Martí, Xich de la Barraqueta.

Que per molts anys puga assistir a recepcions com la de Sans, votar diputats com en Sedó, y fins mereixe 'ls elogis del *Diari de Barcelona* gran admirador del Aléu y de 'n Romero Robledo.

Per nosaltres que no se 'n estiga: obri sempre ab tota llibertat; pero consti que la democracia ja l' ha borrat de la llista.

Nou trossos de coro del Plá del Llobregat varen donar una serenata a n' en Romero Robledo. Nosaltres felicitem al *Pervenir* de Sans que vá negarse a anarhi, y a tots los coristas dels altres coros que varen fer campana.

Per cometre una baixesa, no val la pena d' esgargamellarse.

La *Espanya industrial*, vá agradarli molt. Las fábricas tancadas per la falta de feyna promoguda pels disbarats de la gent conservadora, no las vá veure.

Mentres mirava l' elaboració dels estampats, dintre de la seva conciencia s' hi devia representar una comedia.

—Jo també soch fabricant diria en Romero Robledo: fabrico actas.

A últims de la senmana passada vá donarse un ball a benefici dels pobres treballadors sense feyna en l' embalat de la plassa de la Pau. Presidia la festa en Romero Robledo. Concurrencia magre, resultats casi nulos. ¡Es qu' es molt popular!

Tot de un plegat, una comissió de obrers se presenta al pollo antequera, convidantlo a pendre alguna cosa. Lo pollo s' excusa, 'ls obrers insisteixen: pren consell de la popularitat y accepta.

Lo acompanyan al menjador. La taula era típica, característica. Plats de terrissa embarnisats, gots de vidre, cuberts de metall entre groch y negre: un porró vert sobre la taula. ¡No hi faltava més que una plata de cargols y algunas punxas d' eizavara, y la ilusió hauria sigut completa.

Los húsars se ván escorre: coneixian lo terreno que trepitjavan; pero en cambi vá seure's a la taula 'l pollo, la seva senyora, la viuda de Samá y alguns obrers.

Corra entre 'ls concurrents al ball la noticia de que 'n Romero Robledo menjava: s' ompla 'l menjador de curiosos que rodejan la taula estrenyent-se y fent empentas: los de retaguardia s' enfilan dalt de las cadiras, y sisents ulls se fixan sobre l' ex-ministre y aquellas aristocráticas senyoras.

De lo sublime a lo ridícul no hi ha més que un pas.

Aquellas senyoras no menjavan; al contrari, es-

tavan rojas com una grana; y en Romero Robledo fent la riattleta del conill, entretenia 'ls dits, que se l' hi crispavan, pelant atmetillas torradas!..

¡Oh, quin quadro més deliciós!..

Pero aixó no es un quadro: es un presentiment. ¡Si viu molts anys, com jo desitjo, no 'n pelará pocas de atmetillas torradas de gefe dels húsars de Antequera!..

Lo diumenje a la nit era al Principal. La companyia italiana representava la *Straniera*.

En Romero Robledo, després de veure mitj acte vá retirar-se del palco.

¡Oh poder del remordiment!

Aquella companyia parlava 'l mateix llenguatge que D. Amadeo de Saboya. Ademés, la Tesseró té una mica de semblansa ab D.ª Maria Victoria.

En Puig y Llagostera vá acompanyarlo al Cairat. —Quants caballs de forsa té aquest salt d' aygua?

—Los suficientes per un esquadró de húsars. Veji si vol montarlos: pòsis sobre 'l xorro.

En Turull vá durlo a Sabadell, ahont visitá algunas fábricas, menjá, y entre l' espuma d' aquell champagne que té la virtud de multiplicar los votos, y resucitar als electors difunts, vá brindar oferint protecció a la industria llanera.

Ho dupto: si, dupto que 'l pello arribi may a fer-se uns pantalons del país.

Ell no protejirá 'l industria llanera. Lo que si protejirá, será la llana!

Eco final:

La vigilia de marxar assistí a la funció que 's donava en lo Circo eqüestre a benefici dels treballadors sense feyna. Hi havia safata, y 'l millonari ex-ministre, hi tirá quatre duros!..

Los húsars que l' acompanyavan, tots diputats y gent de posició, hi tiraren un duro per barba.

Pero n' hi hagué algun, que hi tirá no més que una pesseta.

Húsars de nap y de pela. ¡Millonaris que no arriban a una cinquena!

Y pensar que l' expendedor de las localitats vá renunciar a benefici dels pobres, un duro que l' hi corresponia de jornal!

Calculin que 'l jornal diari del home que té un milló de duros (en Romero Robledo 'n té més) posats al sis per cent: s' eleva a més de 160 duros y calculin qui ha fet més gran sacrifici, lo expendedor que 'n dona un, ó l' ex-ministre que 'n dona quatre. Lo sacrifici es 40 vegadas més gros en l' expendedor qu' en l' ex-ministre.

En amich meu deya: «Crefamos que el jefe de los húsares era un andalúz muy echao pa alante; pero se vé que se ha esbravao.»

Sí, efectivament, s' ha esbravat, y en Silvela es capàs de beurese 'l com un vás d' aygua.

UN MIRACLE Y... UN TRIBUNAL.

ANTIGUAMENT se descobrien las imatges piadosas de una manera ben singular.

Regularment eran un bon ó bé una vaca los autors dels prodigis, y apelo á la memoria de tots los que hajan seguit ermitas ó santuaris, perque ho confirmin. Basta repassar los goigs que trobaran en tots ells, per convence's de que l'instint de bons y vacas per aquestas cosas, no tenia rival.

Aixó succehia en los temps de la bona fé.

Després vá repararse que 'ls animals bovins tenen una afició boja per la sal, de manera que si colgan una imatge sota una capa de sal barrejada ab terra, ja tenen per segur que 'ls bous aniran llepant y escarbotant, fins á descubrir l'objecte colgat sota terra.

¡Quí sab si aquest experiment vá practicar-lo algun d' aquells impíos tant espavilats que rebén sempre 'ls consells del esperit maligne!...

Lo cert es que la moda ja no 's practica, y que 'l sistema s' ha cambiat radicalment.

Avuy los prodigis se realisan per medi de las aparicions.

Hi ha un pastor, regularment un baillet, ó bé una pastora, pel regular una mocosa: s' están seguts á una font, y tenen una aparició. L' aparició 's repeteix dugas, quatre, sis, dotze vegadas. Un geperut de camama ben aygua de la font y s' adre'sa; á un manco de contrabando l' hi surt un bras, lo rector de un poble 'n té esment; s' alsa una ermita, l' ermita 's converteix en santuari, la fama dels prodigis corra per tot lo mon; los pelegrins amaneixen la carbasseta y las petxinás... y ja s' ha fet la fortuna de una comarca.

Que parli la Saleta. Lourdes té la paraula.

Are últimament s' ha realisat un nou prodigi. Tretze vegadas seguidas un baillet de quatre anys y una pastora de catorze han tingut una aparició. Aixó ha succehit á Saint Jorioz, poblet de Saboya. Y per supuesto, com sempre prop de una font.

¿No han observat una cosa? Aquestas aparicions, com hi dit avants, las tenen sempre pastors ó pastoras.

Y ben mirat tot aixó es molt natural.

¡Questió de llana!

Pero aquesta vegada sembla que 'ls esquilarán avants d' hora: los tribunals han tingut esment del prodigi, y la justicia de la terra no mira tendencias á ningú.

La pastora ha sigut presa: se l' hi han pres declaracions; la pobre xicota ha cantat, y estém á punt de presenciar un escándol inconcebible.

Sembla qu' en la farsa hi ha compromesas personas importants, y que 'ls tribunals de la República están decidits á esclarirho tot y á donar compte del detall més insignificant d' aquesta comedia.

Algú de la mateixa clica 's frega las mans, al veure que una botiga que segons com podia tenir molta parroquia, avants de comensar tanca las portas.

Y hem de dir la veritat: los tribunals obran molt santament. Escoltin: ¿no son perseguits severament los fabricants de moneda falsa?

Donchs entenguin que aquí encara que fassin moneda bona, la fan per medi de miracles falsos, y es precis que 'ls representants de la justicia tinguin enteniment pels qui no 'n tenen.

Escrit lo anterior hem averiguat que la pastora ha sigut condemnada á ser tancada á la casa de correcció.

Y are que demani als capellans que l' en tregan.

P. DEL O.

COPLAS.

QUE 'S PODEN CANTAR AL TÍVOLI Ó QUALSEVOL PUESTO.

I.

Hi observat que aquí al Essanxe
hi ha molts pisos per llegar,
perque ab tant y tant fer casas
hi ha més casas que habitants.
Jo fos amó 'ls llogarfa,
ja que no 's presentan vius,
á n' als morts del cementiri
que diu que no troban pis.

II.

Quan hi havia idolatria
s' adoravan animals,
y 'ls deus que la gent tenia
era vacas ó caballs.

Avuy dia 'ls deus son plantas,
ó sino tots haurán vist
que aquí adoran á n' Romero,
qu' es igual que romani.

III.

Los zulús de cop y volta
han rebut un fort revés;
quan ells ménos ho pensavan
s' han trobat sense 'l seu rey.

¡Un país que no té bisbes,
que no vota y que va nú
sufrí encara aquesta pérdida...!
¡Ay pobres, pobres zulús!

IV.

Tenim un govern rarissim,
tenim raras diputats,
tenim senadors molts raras,
y hasta raras generals.

Mes entre tants homes raras
lo més raro que hi trobat
es aquell tinent d' alcalde
que va sempre á n' als caballs.

V.

Vaig gastar vintidós duros
per fe un pou al men boret,
y ara al cap y al fi resulta
que no tinc aygua per res.

M' hi queixat de tant mal' obra
y m' ha dit lo pònheter:
—Més cars son los de Moncada
y fan casi igual que 'l seu.

VI.

M' han contat que aquí hi ha gana
y per sapiguerho cert
hi anat á veure en Romero,
preguntantli si 'n sab res.

Y 'm contesta que aquests dias
ha dinat en distints llechs
y ell y tots los de la colla
han menjat igual que bous.

VII.

Cada dia un non enredo
á l' Hisenda 's descubreix
y 'l govern, tant campetxano,
no l' hi sab trobar remey.

Tenen tant la mànega ample
tots los nostros governants,
que si en Fontrodona ho proba,
á la mànega 'ls cabrà.

VIII.

Diu que 'ls negres d' allá á Cuba
ara s' han estussiasmat
y ab empeyno solicitan
ser tots ells iguals als blanchs.

Y 'l govern, sense demora,
per tenirlos contentons,
me 'ls hi envia un cos d' exercit
perque 'ls emblanquini á tots.

C. GUMA.

A sortit lo programa de l' expedició liberal á Italia. Plan de campanya: Sortirà del port de Barcelona del 20 al 25 del corrent mes. Al tocar á l' isla de Caprera anirà á saludar al general Garibaldi, adalit legendari de la llibertat moderna, desembarcant á Civitavecchia.

Desde aquest punt á Roma en carril, per visitar los principals monuments de la ciutat eterna. De Roma, en ferro-carril, á Nápoli, la ciutat més populosa de Italia y després de visitar museos, edificis notables, las ruinas de Pompeya y 'l Vesubi, retorn á Barcelona.

Viatje rodó, comprenenti fonda, manutenció y ferro-carril: 32 duros primera classe; 26 segona.

Se suscriu en las administracions del *Diluví*, la *Publicitat*, *Gaceta de Cataluña*, *Diari catalá*, y á ea 'n Lopez. A *Madrid*: D. Pere Serra, banquer, Carme, 14 principal. — *Reus*: Administració de las *Circunstancias*. — *Lleyda*: D. Federico Castells, president del Tranquil Taller. — *Figueras*: D. Joan Matas del comerç, carrer de Besalú.

Las personas residents fora de aquests punts, podran dirigir-se per carta á cada un d' ells, cumplint las condiciones marcadas en los programas publicats en los diaris.

En Cánovas no ha conferenciat ab en Bismark. No: l' entrevista era inverossimil y jo havia cregut sempre que no 's realisaria.

¡En Bismark al costat de 'n Cánovas! No 'n falta va d' altre.

Es igual que un misto de cerilla al costat del Sol, que una pussa al costat de un elefant. En Bismark hauria quedat tant petit, que l' haurian perdut de vista.

Es l' única manera de anular l' influencia de la Prussia.

Gent rumbosa. Se tracta de la funció á benefici dels pobres obrers sense feina, dada en lo Circo equestre de la Plassa de Catalunya.

A més dels quatre duros que com saben vá tirar á la safata en Romero Robledo y d' aquells húsars de nap y de pela, de qui hem parlat en l' article, han de saber que dos personas importants lo senador D. Fernando Puig, y 'l casi diputat D. Joseph Maria Nadal, varen tornar lo palco, ab una circumstancia. Van retornarlo quant la funció ja era comensada.

Quedan recomenats á l' agraument de las classes obreras.

L' actiu empresari Sr. Bernis, junt ab lo decorat, vestuari y atrezzo de las magias, posadas ab tant aplauso al Principal, y un personal numerós, s' ha embarcat cap á la Habana, al objecte de funcionar en lo teatro Pairet.

Desitjém ai actiu empresari un felís viatge y que trobi la recompensa deguda á la seva laboriositat.

La má del inglés se titula una comedia de 'n Pitarra y de 'n Molas representada últimament en lo teatro catalá. L' éxit no fou dels més afortunats, perque ¡amigo! *todo buen caballo tropieza*.

Aixó 'ns fa creure que descartada la má del inglés, tornarem á veure aviat la má de 'n Pitarra.

Y are que parlo de comedias, los hi recomano la companyia dramática italiana dirigida per la Tessero y en Morelli, que funciona al Principal. No 'ls diré sino que no veuran may més un conjunt tant admirable.

Otro sí: *El cuchillo de plata* posat á l' Espanyol lo diumenje darrer, tingué un éxit colossal. Dema diumenje á la tarde torna á repetir-se.

Otro sí: Lo teatro de Gracia ha obert novament sas portas completament restaurat. La *Campana de Gracia* no pot menos de recomenar á un fill de la seva terra.

Del *Fénix*, periódich de Madrid:

«La revolució de Setiembre ha passat com pasan totas las cosas, y avuy no es més que una antigalla. Lo que are 's belluga es la revolució del porvenir refundida, aumentada y enriquida ab cromos democrátichs pels mateixos autors de la passada.»

En Martinez Campos va dir en la sessió del 14 de juliol darrer:

«No entraré are á discutir si fou necessaria la Revolució de Setembre: bona haurá sigut, y encare que hagués sigut dolenta sempre hauria deixat alguna cosa bona, y alguna cosa bona hauria deixat quan tots hem prèns molt de lo que tenia.»

Tè rahó 'l general. En Selgas, redactor del *Fénix* va pendre la subsecretaria del Consell de ministres, qu' es una breva revolucionaria.

A Tarragona las autoritats ván detenir á un general; pero després vá posarse en clá que aquella persona no era lo que semblava. Lo general no era més que un comissionista.

De lo que resulta que la situació está molt mala: desvarieja. Vén generals per tot arréu.

Que l' hi dongan un calmant, y després... ¡qué dimontri! que la envihin á fora á pendre 'ls aires.

L' escena passa á Monistrol:

A un pare protestant se l' hi mor' una nena y demana á l' autoritat lo permís d' enterrarla segons lo culto de aquesta religió. L' autoritat l' hi nega. Lo pare llavors se decideix á enterrarla civilment, es á dir sense ceremonias.

Se procedeix á l' enterro: sonan las campanas de l' iglesia, sense que 'l pare ho hagués demanat, y 'l rector que s' estava apostat á una cantonada, s' agrega al enterro com si tal cosa.

Arriba la comitiva al cementiri: portan lo cadáver adintre y 'l rector apoyat per un aguatzil, priva l' entrada al pare, dihent que aquella criatura no era seva, sino d' ell, perque ell l' havia batejada.

Aquesta violencia es incalificable, y clama justicia.

Hem rebut una fulla publicada á Figueras per en Suñer y Capdevila, petit.

Es una lliçssó molt bèn donada al director del institut Sr. Boix, que 'l dia de la inauguració de las classes, va permetre's atacar á la revolució de Setembre, los actes de la Junta revolucionaria de Figueras, y hasta la lley Ferry sobre ensenyansa.

Adverteixin una cosa: lo primer que va fer la Junta revolucionaria de Figueras, va ser nombrar al Sr. Boix, director del Institut.

Ja t'è rahò 'l nostre amich Suñer: «Sr. Boix, no tindrà necessitat de ser ingrát un' altra vegada: l' hi prometém.»

Alsant sovint la botella
aixís deya un amich mèu
fent en un fort centinella:
—Qui més mira, méns bèu.

T. B.

Lo municipal Sagués
feya callá á un xarlatant,
y aquest l' hi deya cridant:
—Jo ja sé vosté lo qu' es.
—¿Qué soch? va dirli formal
lo municipal cremantse,
y eil va contestar quadrantse:
—¿Sab qu' es? Un... municipal.

F. Ll. B.

Se penjá molt decidit
un mestre, lo senyor Quim,
y un cop després d' aquest crim
l' hi van trobar aixó escrit:
«Los que are 'm miréu així,
¡ay! reséume un pare nostre,
plé de fam vareig morí
penjat de barras al sostre.»

F. V.

Los constitucionals han acordat guardar una prudent reserva.
Sis anys ja fá que la guardan, demostrant que son superiors als rahims que 's penjan: sis anys que la guardan y encare no s' han fet malbé.

Los pelegrins de Lleyda ván divertirse.
A Montserrat tot vá aná enlaire: res d' himnes ni parts de rosaris. La qüestió era fer un dia de granja, y per cert van ferlo ab tota la satisfacció corresponent, y 'l seu acompanyament de pollastres y tragos.

¡Quina religiositat!...
Al baixar, alguns cantavan una parodia del himne de 'n Candi, y á l' hora de sortir lo tren, las tabernas de prop de l' estació van quedar aixutas.

Los vehins de Monistrol encare diuhen:—De pelegrins d' aquestos que 'n vingan cada dia.

Però ¡oh justicia providencial! Al tornar á Cervera foren multats per l' arcalde, per haver fet una manifestació sense permís de l' autoritat; á Tàrraga, xiulets en gran, y á Lleyda... ¡Oh! á Lleyda ván aguantar una escridassada d' aquellas que no 'n corren. Set ó vuit mil personas xiulant, una gran pluja de tomátechs, corredissas, escándol, soroll... la mar.

Y are jo pregunço en nom de la religió: ¿Cuánto voy ganando?

Un pelegrí de Lleyda 'ns envia una carta en la qual hi llegim lo següent párrafo:

«Resúmen dels que sortirem de Lleyda: vuitcentas donas, cent setanta capellans y cent homes dels altres. Ja véu que per forza hém hagut de anar bèn servits, pues per cada home 'ns tocavan vuit donas pel nostre regalo, tant que durant lo viatge, no hi hagué cap pelegrí que l' hi faltés un botó á la camisa.»

¡Y qué havia de faltarli!

La estada de 'n Romero Robledo á Barcelona 'ns ha donat á coneixe dos classes d' húsars.

Húsars de caball: en Turull, en Valentí, en Maciá, en fí, tots los que van endurse 'n un acta.

Húsars de péu: en Cabirol y demès que van quedar desmontats.

Hi ha també, reclutas d' observació: per exemple en Maspons, que solicita una plassa, y es fácil que 'l dongan per inútil, perque á copia de fer cortesias á n' en Romero Robledo, s' ha torsat l' espinada.

Diumenje vá ploure, y un amich mèu deya:

—Los húsars están d' enhorabona.
—Y aixó ¿perqué?
—Perque plou.
—¿Y que té que veure?
—¿Que no véus que l' ordi anirá més barato?

Un imperialiste francés deya:—Aquesta república no serveix per res: ningú 'ns considera. Quan hi havia l' imperi 'ls soberans estrangers venian á Paris.

Resposta de un republicá:—Es cert: venian á Paris al frente del seu exercit »

Diferencias entre 'ls pelegrins que ván anar á veure 'l Papa y 'ls liberals que van á veure á n' en Garibaldi.

Primera: que entre 'ls liberals no s'hi admeten més que personas decents.

Segona: que no hi haurá cap capellá.

Tercera: que 'ls pelegrins eran pelegrins, y 'ls liberals serán excursionistas.

Quarta: que 'ls pelegrins eran los de la llana, y 'ls liberals serán los esquilats.

Y quinta finalment: que 'ls liberals anirán á Roma y no veurán al papa.

A n' en Cánovas ja l'hi han tret un altre motiu. L'hi diuhen la Trinitat.

L' Iberia diu: «Será sens dupte perque ja fá set mesos qu' esta trinant.»

Sembla que alguns propietaris de Cuba no esperan siquiera que surti la lley, y donan llibertat als negres.

¡Molt bèn fet!
Are aquesta gent quan vajan á buscar la cédula, al preguntarlos com se diuhen dirán:

—Benito Juan.
—¿Profesio?
—Ex-negro.

Per últim han colocat al general Balmaseda, y l' han colocat en la Direcció general de Caballeria. Temps endarrerá deyan que 'ls moderats eran morts; pero are 's véu que fins montan á caball, y que fan lo següent raciocini:—¿Como? Luego existo.

Diálech:
—Lo que fá en Trewey! Cá! Si aixó es res, com diu en Tony-Grice.

—Qualsevol diria que tú foras capás de ferho.
—Pues no 'u havia de fer!

—¿Tot?
—Tot menos alló de posarme cinch duros arreglarats á la palma de la mà, tirarlos enlaire de un plegat y recullirlos de un á un sense caureme 'n cap á terra.

—Pero si aixó es de lo més fácil!
—Donchs per mí no 'u es: lo difícil de aixó es que jo arribi may á tenir cinch duros per probharlo.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Volcá.
2. ID. 2.ª—Armadura.
3. MUDANSA.—Bano, Cano, Tano, Jano.
4. ENDEVINALLA.—Guardiola.
5. SINONIMIA.—Taló.
6. TRENCA-CLOSCAS.—La Haya.
7. CONVERSA.—Matalás.
8. GEROGLIFICH.—Malta es d' Inglaterra desde l' any 1812.

Ha enviat totes las soluciones lo ciudadá Misticu i: n' han enviadas 7, Pere Matafaluga y A. P. R.; 6, Pa y naps y Gall inglés; 5, Ninons; 4, Salvador Salero, Pau de las timbalas y Mister Broqui; 3, Marranya; y 1, no mes Biroleto Sanpere y Pere Trayas.

XARADAS.

I.

Un tot qu' es molt arrogant
y en estrém mal agrados
á un soldat, com si un hu fos,
sempre estava maltractant.
Un dia que he vaig sentir,
l' hi vaig dir de rabia plé,
vegi de parlar més be
quan la dos hu torni á obrir.

ROTGILD Y SON.

II.

De la total la noyeta
feu dos anys dias enrera,
y per ser tant petiteta
es molt prime:a y tercera.

NEF Y CLORO.

ANAGRAMA.

Tot me debia un sarjento
que á la tot se va ligar
un total y 's va matar;
pero jo lo que més sento
es lo no poder cobrar.

PAU SALA.

ENDAVINALLA.

De lo mèu tot n' hi ha de fusta,
de cer, de coure y de carn
y es molt fácil que fa poch
te l' hagin estat mirant.

XATO.

TRENCA CLOSCAS.

Torra de la pau.

Ab aquestas lletres formar lo nom d' un poble de Catalunya.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8—Un nom d' home.
- 1 2 3 4 5 6 7—Un estranjer.
- 1 2 3 4 5—Una moneda.
- 7 6 4 3—Un riu.
- 2 3 7—Lo fa un soldat.
- 5 3—Un animal.

TIPA XICH.

CONVERSA.

—Tu sabs que vist á n' en Romero Robledo.
—Que se m' endona á mí.
—Seria molt estrany que no dorressis pebrots.
—Quant veig homes com aquestos que no veuhen...
—¿Qué?
—Lo que ja hem dit entre 'ls dos.

UN RICATXO.

GEROGLIFICH.

A

cas

Recordansa.

A. D' UN ROSA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse Pere Trucas, N. Nyinyel, Joanet de l' Oliiva, Romero de Lourdes y Pintabarrets.

Las demès que no 's mencionan no poden insertarse, com tampoch lo qu' envian los ciudatans Pepet Lano, Ninous, J. Serra, J. M. de Cabrera, J. Novia, Maranya, P. B. S. Anton Paraire, Biroleto, Sanpere y J. M. Ribas.

Ciudadá A. S. Gracias per la noticia; pero ha vingut tart: no obstant la passarém á un periódich diari.—Maranya: Hi anirá la conversa.—Trillas de las Fontes: Publicarém lo trenca-closcas y 'l rombo.—Ministres: Idem la conversa y 'l logogrifo.—Possibilistas de Sans: gracias pels informes que 'ns donas: quan los hém rebut ja estava imprés l' article de fondo.—Joseph de las Mentidas: Ja ho hém posat en prosa.—J. Novici: Es més propi de un diari; farém posarli.—Figa mon: L' hi doném las gracias per la noticia.—V. M. Avinyó: Son qüestionetas sense importancia per la majoria dels lectors de la «Campana»: ja 'u compendrà vosté mateix.—Embolica tronas: Publicarém la poesia.—L. Ll. Monistrol: Queda complascut.—Un trempat: Ja presumiam nosaltres que alló era obra de un trempat com vosté. Fassin forsa y guanyará 'l cel, perque aixó son obras bonas.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

D. ANTON Y BISMARCK.—Una entrevista fracassada.

Aquest haguera sigut l' espectacle que hauria donat Espanya á las nacions europeas.